

[Robert Pedersen.]

udvikling, fremstilling og oplagring af de såkaldte B-våben, det vil sige bakteriologiske eller biologiske våben.

Det eneste, vi alle beklager, er, at det ikke også er lykkedes at skabe en konvention om C-våben, de kemiske våben. Jeg synes imidlertid, man skal hilse det med glæde, at der i artikel IX er en løfteparagraf, hvorefter alle de ratificerende lande forpligter sig til at arbejde videre i god tro, således at vi kan forvente inden længe også at få forelagt en konvention om de såkaldte C-våben.

Da konventionen indebærer, at bestående lagre tilintetgøres, er det den første virkelig globale nedrustningsforanstaltning siden den anden verdenskrig, hvilket man ikke mindst i et lille land må hilse med stor glæde. Hvis ikke dagen i øvrigt havde været så alvorlig og forretningsordenen så streng, så kunne man jo have sluttet med at råbe hurra, og så kunne hr. Skytte have taget os i hånden og drukket kaffe, grundtvigsk kaffe nede i salen, og så kunne vi have sunget en sang fra højskolesangbogen og været glade — men det forbyder jo forretningsordenen.

Lowzow: Da mit partis ordfører ikke er til stede, skal jeg kommentere den foreliggende sag på det konservative folkepartis vegne.

Selvfølger har denne sag en nær tilknytning til den debat, vi havde forleden dag om fredsforskning. Her ser vi et reelt resultat af, hvad man kan opnå ved forhandlinger på internationalt plan. Det er noget, der er så positivt, så det er en hel selvfølge, at vi slutter op bag ønsket om at ratificere denne konvention.

At det er svært at komme igennem med en sådan sag, ser man bl. a. af, at der er blevet arbejdet med den siden den 21. generalforsamling i 1966 i De Forenede Nationer. Det viser, at man skal fortsætte et sådant fredsforhandlingsarbejde på de fronter, hvor der er realiteter at opnå; selv om de kan være små, er det alligevel kimen til en videre udvikling af den afspænding, som vi alle ønsker og gerne vil have fremmet.

99 lande har underskrevet konventionen, men kun 2 har ratificeret den. Det kan være, at vi ved en forholdsvis hurtig ratifikation kan være med til at fremme denne ud-

vikling, så konventionen bliver aktuel og træder i kraft.

Der er netop påbegyndt de indledende møder i Finland med henblik på en videre afspænding mellem øst og vest. Her står vi med kimen til det, og oven i købet, som den socialdemokratiske ordfører fremførte, med en yderligere løfteparagraf om, at man vil fortsætte forhandlingerne for at søge frem til en afgørelse også om de kemiske våben, som jo indebærer en meget større risiko end disse, da man er i tvivl om, hvor meget man i virkeligheden turde benytte de bakteriologiske våben.

Vi kan tilslutte os forslaget og kan kun anbefale, at man ratificerer konventionen så hurtigt, som man med rimelighed kan, således at det kan være et ledespor for andre nationer til at følge det op, idet vi jo skal op på 22 nationer, før konventionen træder i kraft.

Poul Hartling: Venstre vil stemme for det fremsatte forslag til folketingsbeslutning, der ratificerer denne konvention. Det er, synes vi, et rigtigt skridt og et vigtigt skridt. Der er mange mangler, der er meget, man kunne ønske mere, der er meget, man kunne drøfte videre i nedrustningsudvalg og andre steder; sådanne drøftelser fortsætter inden for FN's rammer, og det vil vi støtte. Men at der er mangler, skal ikke hindre os i at støtte, at man nu gennemfører dette skridt, som man er nået med denne konvention.

K. Helveg Petersen: Jeg kan på det radikale venstres vegne støtte forslaget til folketingsbeslutning om ratifikation af den pågældende konvention. Jeg skal blot føje den bemærkning til, at her har vi et udtryk for resultater i den rigtige retning.

Det er jo problemer, der har været på dagsordenen igennem mange år, og for den, der har haft lejlighed til at følge det på lidt nærmere hold, er det naturligt at tænke tilbage på de mange tekniske problemer, der involveres, først og fremmest verifikationsspørgsmålet. Nu har man taget det første skridt i forbindelse med B-våbnene, hvor verifikationsproblemet ikke er så stort, som når det drejer sig om C-våbnene. Det kunne der siges meget om. Det, jeg gerne vil understrege, er, at det meget vigtige spørgsmål